

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. Котел, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОТЕЛ в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Катерина Г. Дедова

при участието на секретаря Йордан Ив. Кръстев
като разгледа докладваното от Катерина Г. Дедова Гражданско дело № 20232210100201 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 310 и сл. от ГПК.

Производството е образувано по искова молба на Х. Н. К., ЕГН *****, постоянен адрес гр. Котел, ул. „Жечо Долчинков“ № 4А срещу „Специализирана болница за рехабилитация - Котел“ ЕООД, ЕИК 119527829, със седалище и адрес на управление гр. Котел, ул. „Изворска“ № 85, с която се иска ответникът да бъде осъден да плати сумата от 5324,21 лв., представляваща дължимо, но неплатено трудово възнаграждение за периода от 01.04.2021 г. до 30.04.2023 г., включително, законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на претендираната сума.

Ищцата основава претенциите си на твърденията, че работи в ответното дружество на длъжност „санитар“ от 03.02.2017 г., като съгласно т. 5 от сключения между нея и ответника трудов договор № РД-11-01/03.02.2017г. основното ѝ месечно трудово възнаграждение е възлизало в размер на 460 лв. С последващо допълнително споразумение № 148/28.02.2023г. към трудов договор № РД-11-01/03.02.2017г., сключено между ищцата и ответника основното ѝ месечно трудово възнаграждение възлиза в размер на 910 лв., считано от 01.03.2023г. Ищцата – Х. Н. К., чрез адв. Г. твърди, че ответното дружество не е изплатило изцяло дължимите и полагащи ѝ се суми по трудово възнаграждение за периода от 01.04.2021г. до 30.04.2023г., включително, като тези суми възлизат на обща стойност 5324.21 лв. Твърди се, че госпожа К. е престирала своята работна сила в полза на ответника, както и, че многократно е отправяла искания за изплащане на дължимото ѝ се трудово възнаграждение в пълен размер, но до момента на подаване на исковата молба ответното дружество не е удовлетворило тези искания.

Иска се от съда да уважи предявения осъдителен иск за заплащане на дължимото ѝ се трудово възнаграждение в размер на 5324,21 лв., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане. Претендират се и разноски – адвокатски хонорар в размер на 600 лв.

В съдебното заседание проведено на 10.01.2024г. ищцата не се явява, представлява се от адв. Г. от АК – Сливен. Процесуалният ѝ представител прави искане за изменение на иска като претендира сума за неизплатено трудово възнаграждение възлиза в размер на 7264,86 лв. за периода от 01.04.2021г. до 31.05.2023г. В съдебното заседание, проведено на 15.02.2024 ищцата отново не се явява и се представлява от своя процесуален представител, който поддържа предявения иск и иска от съда ответното дружество да бъде осъдено да заплати на ищцата дължимото ѝ се неизплатено трудово възнаграждение, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното и изплащане, както и направените по делото разноски.

Не е получен писмен отговор на исковата молба в законоустановения едномесечен срок.

На 11.07.2023г. е постъпил отговор с вх. № СД-02-08-1222/11.07.2023г. от Г. К. М., управител на „Специализирана болница за рехабилитация – Котел“ ЕООД. В отговора се посочва, че М., е вписан в ТР при Агенция по вписванията като управител на лечебното заведение на 06.07.2023г. Същият твърди, че не е запознат с исковата молба, тъй като не са му връчвани и предавани никакви книжа по делото. Изказва твърдение за оспорване в цялост на фактите и обстоятелствата изложени в исковата молба. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК. Господин М. твърди, че новото ръководство на лечебното заведение е предприело действия с оглед изплащане на дължимите на работниците и служителите задължения, произтичащи от прекратените с тях трудови правоотношения. Заявява готовност да сключи спогодба по делото.

В съдебните заседания ответното дружество е редовно призовано, но не се явява представител, нито се изпраща становище по предявения иск.

С протоколно определение от 15.02.2024г. съдът е допуснал изменение на размера на предявения иск, като иска се счита за предявен за сумата от 7264,86 лв. за периода от 01.04.2021г. до 31.05.2023г., включително.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

По силата на трудов договор № РД-11-01/03.02.2017г. ищцата Х. Н. К. е назначена на длъжност „водолечител“ в ответното дружество при работно време от 8 (осем) часа и основно месечно трудово възнаграждение в размер на 460 лв. (четиристотин и шестдесет лева) с периодичност на изплащане месечно – всеки месец до 30-то число за изплаща заплата за предходния календарен месец. С последващо допълнително споразумение № 148/28.02.2023г. към трудов договор № РД-11-01/03.02.2017г., сключено

между ищцата и ответника, в което е посочено, че ищцата е на длъжност „санитар“, основното ѝ месечно трудово възнаграждение възлиза в размер на 910 лв., считано от 01.03.2023г., като всички останали клаузи по сключените до момента договор и допълнителни споразумения остават в сила.

По делото е назначена съдебноикономическа експертиза от заключението на която се установява, че ищцата работи в ответното дружество първоначално на длъжност „водолечител“, а в последствие на длъжност „санитар“ по силата на сключен на трудов договор № РД-11-01/03.02.2017г., като за периода от 01.04.2021г. до 31.05.2023г., са налице неизплатени трудови възнаграждения на ищцата, като общият им размер възлиза на стойност 6022,34 лв.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена, въз основа на събраните по делото писмени доказателствени средства.

Съдът дава пълна вяра на представените по делото писмени доказателствени средства, доколкото същите последователно и еднопосочно установяват правнорелевантните факти и не са налице данни, които да внесат съмнения в тяхната доказателствена стойност.

Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице, тъй като е пълно, обосновано, обективно, и е изготвено от компетентно вещо лице.

При тези фактически констатации съдът достига до следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл. 128 от КТ.

Искът е допустим. За ищеца е налице правен интерес от предявяването на и с к а и той носи доказателствената тежест да установи наличие на действително трудово правоотношение през исковия период; факта, че е полагал труд през този период; размера на brutното си трудово възнаграждение, както и изискуемостта на дължимите вземания за трудови възнаграждения.

В настоящият случай се твърди, че между страните по делото е сключен трудов договор, по който ответникът не е изпълнил точно задължението си да заплаща работна заплата на ищеца в пълен размер. Съгласно разпоредбата на чл.128 от КТ работодателят е длъжен да плаща на работника или служителя уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. Задължението на работодателя да заплати трудово възнаграждение е насрещно на задължението на работника или служителя да престира труд. От събраните по делото доказателствени средства безспорно се установи, че между страните в процесния период от 01.04.2021г. до 31.05.2023г. е съществувало валидно трудово правоотношение по силата, на което ищцата е работила в ответното дружество първоначално на длъжност „водолечител“, а в последствие „санитар“ и е престирала своята работна сила. Ответникът от своя страна, като работодател, не е изпълнил основното си задължение да заплати на ищцата цялото трудово възнаграждение за този период, поради което искът е доказан по основание. До тези изводи съдът достига от направените от ответника частични плащания на трудови възнаграждения, които се установяват от заключението на СИЕ. Съгласно сключения през 2017 г.

трудова договор, ответното дружество е имало задължение да плаща изцяло ежемесечно трудово възнаграждение на ищцата. Размерът на това възнаграждение е променен с допълнително споразумение от 28.02.2023 г. За положения от ищцата труд ответникът-работодател е имал задължение на основание чл. 128, т. 2 от КТ за периода от 01.04.2021г. до 31.05.2023г. да заплаща основното трудово възнаграждение на ищцата, което първоначално е възлизало в размер на 460 лв., а след това в размер на 910 лв. Падежът на плащане на трудовото възнаграждение е 30 число на всеки следващ месец.

С оглед на горното, съдът намира, че ответникът-работодател е изплащал частично уговореното трудово възнаграждение, като неплатената част от дължимото трудово възнаграждение за периода от 01.04.2021г. до 31.05.2023г. е в общ размер на 6022,34 лв. До този извод съдът достига въз основа на представените и приети по делото писмени доказателства и въз основа на заключението на назначената съдебноикономическа експертиза, като тази стойност вещото лице е изчислило след приспадане на частичните плащания на трудовото възнаграждение, извършвани от ответното дружество през процесния период.

Предвид горното, съдът намира, че осъдителният иск по чл. 128 от КТ е доказан в своето основание, тъй като са налице всички елементи от фактическия състав, а именно - сключен е действителен трудов договор от 2017 г., който не е прекратен; ищцата е полагала труд през исковия период; и е настъпила изискуемост на трудовото възнаграждение за периода от 01.04.2021г. до 31.05.2023г. Искът е частично доказан в своя размер, а именно за сумата от 6022,34 лв., като за разликата до 7264,86 лв., възлизаща на 1242,52 лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен, тъй като не е доказан по своя размер.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на делото и тъй като ищцата е служител, а искът произтича от трудово правоотношение, съгласно чл. 83, ал. 1, т. 1 от ГПК тя не внася такси и разноски по настоящото производство. При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да понесе сторените от ищцата разноски за един адвокат в размер на 497,30 лв., съразмерно уважената част от иска. Съгласно чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да плати съразмерно уважената част от иска държавна такса в размер на 240,89 лв. по иска по чл. 128, т. 2 от КТ, както и сумата от 300,00 лв. възнаграждение за вещо лице по сметката на съда.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Специализирана болница за рехабилитация - Котел“
ЕООД, ЕИК: 119527829 със седалище и адрес на управление гр. Котел, ул.
"Изворска" № 85 ДА ЗАПЛАТИ на Х. Н. К., ЕГН ***, постоянен**

адрес гр. Котел, ул. "Жечо Долчинков" № 4А, на основание чл. 128, т. 2 от КТ, сумата от **6022,34 лв.** /шест хиляди двадесет и два лева тридесет и четири стотинки/, представляваща част от дължимото, но неизплатено трудово възнаграждение за периода 01.04.2021г. до 31.05.2023г. включително, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за разликата над присъдената сума до пълно претендираната сума от 7264,86 лв. (седем хиляди двеста шестдесет и четири лева и осемдесет и шест стотинки), която разлика възлиза в размер на 1242,52 лв. (хиляда двеста четиридесет и два лева и петдесет и две стотинки), като неоснователен.

ОСЪЖДА „Специализирана болница за рехабилитация - Котел“ ЕООД, ЕИК: 119527829 със седалище и адрес на управление гр. Котел, ул. "Изворска" № 85 **ДА ЗАПЛАТИ** на **Х. Н. К.**, ЕГН *****, постоянен адрес гр. Котел, ул. "Жечо Долчинков" № 4А, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 497,30 лв. представляваща сторените от ищцата разноски за един адвокат в първоинстанционното производство, съразмерно уважената част от иска.

ОСЪЖДА „Специализирана болница за рехабилитация - Котел“ ЕООД, ЕИК: 119527829 със седалище и адрес на управление гр. Котел, ул. "Изворска" № 85 **ДА ЗАПЛАТИ** по сметката на РС Котел, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, сумата в размер на 540,89 лв., представляваща държавна такса по предявения иск, съразмерно уважената част от него и възнаграждение за вещо лице.

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението в частта на присъденото трудово възнаграждение на основание чл. 242, ал. 1 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Сливен, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните, което обстоятелство изрично да се удостовери в отрязъците от съобщенията.

Съдия при Районен съд – Котел: _____